

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2590

за изменение в частта за разноските

гр. София, 12.03.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав,** в закрито заседание на 12.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **8909** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК, по молба от адвокат С. Б. от АК – П., като пълномощник на ответника Националната здравноосигурителна каса. Делото е образувано по жалба от И. Д. К., против Заповед № РО2/31.07.2012 г. на управителя на НЗОК, с която, по заявление вх. № 347/13.07.2012 г. е отказал да издаде заповед за назначаването на К. като държавен служител, на длъжност „директор на дирекция”.

На 23.01.2013 г. Съдът постанови Решение № 490 от същата дата, с което отхвърли оспорването по жалбата и осъди нейния подател да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева. На 15.02.2013 г., в срока за обжалване на съдебното решение е постъпила молба от адвокат Б. - процесуален представител на жалбоподателя, с която иска да бъде изменено същото в частта за разноските, като в полза на НЗОК бъде присъдена сумата от 600 лева, посочена в договор за правна помощ, от 21.11.2012 г. (л. 230 от делото). Препис от молбата за изменение на съдебното решение е връчен на жалбоподателя К., която е представила становище за неоснователност на искането.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските е процесуално допустима, за да бъде разгледана, но по същество е неоснователна, предвид следното.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК предоставя на страните възможността, в срока за обжалване да поискат от Съда да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Съдът няма задължение да напомня на страните, че не представят доказателства за разноските, които са направили. Към датата на постановяване на съдебното решение Съдът не е разполагал с доказателства за действително направени от страна на ответника разноски за адвокат, по приложения на л. 230 от делото договор. В него е записано, че страните са уговорили възнаграждение в полза на адвоката – 600 лева, които да бъдат заплатени „по банков път”, но не са представени доказателства за това – платежни нареждания, фактура и

пр. Такива доказателства не са представени, както до приключването на устните състезания, така и с молбата за изменение на решението. Чл. 80 ГПК указва на

страната, която е поискала присъждане на разноски, да представи на Съда списък на разноските, като определя и краен срок за това - най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. Нормата на чл. 80 ГПК е приложима в производствата, провеждани по реда на АПК, доколкото последният не урежда процедура за изменение и/или допълване на съдебно решение в частта относно разноските. Определеният срок е преклузивен и пропускането му пречатства възможността на по – късен етап да бъде коригирано поведението на страната, която сама се е поставила в положение да не заяви своевременно претенцията си за разноски. Действително, в диспозитива на съдебното решение неточно е посочено, че в полза на ответника са присъжда юрисконсултско възнаграждение, вместо възнаграждение за адвокат, какъвто е ползван от управителя на НЗОК. Поради това в тази част (диспозитива) решението следва да бъде изменено, предвид текста на чл. 143, ал. 4 АПК, като вместо „юрисконсултско възнаграждение” да се счита „минималното възнаграждение за един адвокат”.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 248, вр. чл. 80 ГПК, вр. чл. 144 АПК, Административен съд София – град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от адвокат С. Б., като пълномощник на ответника – управител на НЗОК, за изменение в частта за разноските на Решение № 490/23.01.2013 г., по адм. дело № 8909/2012 г. по описа на АССГ, 14 състав, относно присъждане на разноски в размер на 600 лева.

ИЗМЕНЯ Решение № 490/23.01.2013 г., по адм. дело № 8909/2012 г. по описа на АССГ, 14 състав, като в диспозитива на същото, вместо: „юрисконсултско възнаграждение” ДА СЕ ЧЕТЕ: „минималното възнаграждение за един адвокат”.

Определението подлежи на обжалване по реда на обжалване на решението.

СЪДИЯ: